

Fyringen af Katolsk Orienterings redaktør i 1997 - Bilag D

Kopi af Læserbrev fra pastor Willem Wuyts i Katolsk Orientering
den 10. december 1997

Fortielsens kunst

Bispekontoret udsendte den 21. november en meddelelse, underskrevet af generalvikar Lars Messerschmidt, om min afgang som »katolsk orientering«s redaktør. Med samme post fulgte en "redegørelse" fra biskop Kozon. Både generalvikaren og biskoppen giver her en opvisning i fortielsens kunst.

Lars Messerschmidt nævner mit svar til biskoppen, dateret den 18. november, men han glemmer bekvemt at nævne biskoppens brev til mig af 13. november, hvori Kozon ganske enkelt kræver, at jeg nedlægger hvervet som redaktør. Det skulle bladets læsere altså ikke få at vide. Messerschmidt nævner heller ikke, at jeg i mit svar udtrykkeligt fremhæver, at jeg efterkommer opfordringen til at gå under protest og "uden på nogen måde at godtage biskoppens argumentation" for min tvungne afgang.

Grellest er dog fortielsen i biskoppens såkaldte redegørelse, som sammen med generalvikarens meddelelse er bragt på bladets forside i nr. 19.

For det første nævner heller ikke biskop Kozon sit ultimative brev fra 13. november. Tværtimod giver han forløbet den drejning, at brevvekslingen mellem ham og mig så »mundede ud i« at jeg har nedlagt mit hverv som redaktør. Størst er fortielsen dog i biskoppens redegørelse, hvor han omtaler det »foreløbige arbejdspapir« til vore påtænkte fortsatte drøftelser. Arbejdspapiret er et regulært anklageskrift mod mig og min redaktion, på bestilling affattet af Erling Tiedemann, der havde fået som opgave at gennemsnuse de sidste 7 årgange af bladet på jagt efter mine romerske fjendebillede!

Tiedemanns rekvisitorium er på 12 sider og et skoleeksempel

på, hvad man ikke gør mere, når man har passeret de 60.

Tilmed skal man huske, at det for 10 år siden var samme Tiedemann, der som Torben Riis's uheldige forløber forsøgte at køre det daværende pa- storlråd i stilling mod bladet. Det faktum, at biskop Kozon havde udpeget netop Tiedemann til opgaven, fik mig til at vrage hans indblanding i sagen som tendentiøs, idet han på forhånd var på biskoppens fløj mod bladet. Men min vigtigste grund til at afvise hans indblanding er det faktum, at han de sidste to år gentagne gange er blevet nævnt som min efterfølger. Det gør ham til interessepart i sagen og selvfølgelig indlysende inhabil!

Alt dette, og at det var derfor, og kun derfor, jeg har nægtet at videre debat på disse præmisser, forties i biskoppens redegørelse. Sandheden er, at biskop Kozon har tvunget mig til at afgive det mandat, biskop Martensen betroede mig i 1974.

Biskop Kozon burde også have holdt sig for god til redegørelsens sidste afsnit om mine egenskaber som redaktør. Det er ligefrem en tarvelig tilbagetogstaktik.

Willem Wuyts

Sidst ændret den
25.07.03

Klik [her](#) for at komme
tilbage

Send kommentar til vores
[Webmaster](#).